

Versenyzőink hibátlanul hajtottak

Bányavölgyi Donáta, a Nemzeti Lovas Színház művésze nyerte a III. ÁTE Fogathajtóversenyt. Szerkesztőségünk két munkatársa is indult az Állatorvostudományi Egyetem amatőröknek kiírt fogathajtóversenyén, és bár hibátlanul teljesítették a pályát, döntőbe nem jutottak.

A részvétel sokkal fontosabb volt az Állatorvostudományi Egyetem Üllő-Dóramajorban tartott fogathajtó- és főzőversenyén, mint az elért eredmény. Már csak azért is, mert – ahogy dr. Sótonyi Péter rektor a megnyitóbeszédében fogalmazott – a hallgatókkal való közvetlen kapcsolat nélkül eltelt tanév megviselte az egyetem oktatói gárdáját, jólesett tehát mindenkinek a személyes találkozás a kollégákkal, társ-egyetemek vezetőivel, oktatóival, illetve mindazokkal, akiknek a ló, a lovaglás a szakmája és egyben szenvedélye is.

Az Állatorvostudományi Egyetem egyébként is büszke családias hangulatára. A régi tradícióinak megőrzésére és azok ápolására szervezték meg fogathajtó- és főzőversenyüket is. A rangját pedig a versenyzők – akik között dr. Bognár Lajos országos főállatorvos ugyanúgy ott volt, mint Merkely Béla, a Semmelweis Egyetem rektora, vagy Makrai Katalin, az Állatorvostudományi Egyetem zászlósnya – éppúgy emelték, mint az egyetemi lovastanár segédhajtók. Ha utóbbiaknak csak a kettesfogathajtásban elért világbajnoki címeit tekintjük, akkor is tízen felül jár a Lázár Vilmos, Lázár Zoltán és Szegedi Gábor alkotta trió. Az ő csapatukat egészítette ki Cseri Dávid, az Állami Ménesgazdaság Szilvásvárad igazgatója. A versenyen négy, őshonos magyar fajtából összeállított fogaton váltották egymást a hajtók. Két fogat Szilvásváradról, a ménesgazdaságból érkezett lipicai lovakkal, két nóniuszfogat pedig Domonyvölgyből, a Lázár Lovasparkból jött. A verseny moderátora Pécsi István, a Kincsem Park ügyvezető igazgatója volt. Az ő közvetítésében pedig még a lassúcska teljesítmények is izgalmasnak, fordulatosnak hatottak. A bajnokságon negyvennél is több, vegyes fogathajtótudású versenyző állt rajthoz. A pálya a fogathajtóversenyek harmadik versenyszámát, az akadályhajtatást idézte tizen-

egy akadállyal. Az első körben hibátlanul teljesítők közül a legjobb nyolc időeredményű hajtó jutott a döntőbe, ahol is a párok egymás ellen versenyezve egyenes kieséses rendszerben döntötték el, ki nyeri az idei viadalt. A verseny – ahogy az egyik néző fogalmazott – a „női erő” ünnepe

Én az esélytelenek nyugalmával indultam. Segédhajtóm az igazi ménesgazda megtestesítője, Szegedi Gábor volt, aki hagyta, sőt ösztönzött, hogy tényleg irányítsam a lovakat, és csak akkor avatkozzon közbe, amikor muszáj volt. És csak hogy mindenki tudja, ki is engedte át ne-

FOTÓ: CSATLÓS NORBERT

■ Úton a győzelem felé: Bányavölgyi Donáta és Lázár Vilmos

volt, hisz a végső döntőbe két hölgy jutott. A győzelmet pedig Bányavölgyi Donáta, a Nemzeti Lovas Színház művésze szerezte meg (segédhajtója Lázár Vilmos volt).

Szerkesztőségünk két munkatársat is nevezett: az értékesítő csapatból Dohány Árpádot, az újságírók közül pedig e sorok íróját, Halmos B. Ágnes. Árpi köze a lovakhoz bevallottan csak annyi, hogy a Pegazus hirdetési portfólióját is ő kezeli, az én írásaimmal pedig egyszer-egyszer találkozhatnak a Pegazus olvasói is.

Azt kell mondjuk, mindketten derekasan helytállunk annak ellenére, hogy Árpi még soha nem is ült fogaton, én pedig életemben egyszer körülbelül három percig hajtottam.

kem a gyeplőt, néhány adat a csodás Szegedi Gáborról: több mint tíz évig volt a kettesfogathajtó válogatott tagja, világbajnok, magyar bajnok, többszörös magyar hajtóderby-győztes, Guinness-rekorder, aki a pusztá ötöst először pusztá nyolcassá majd tízessé, végül tizennégyessé fejlesztette.

Árpi bevallottan izgult a verseny előtt, s ahogy elmondta, nem is állt igazán a helyzet magaslatán, így többször támaszkodott segédhajtója, Cseri Dávid segítségére. A verseny után azonban ő is úgy fogalmazott, hogy „igazán jó móka volt”.

Halmos B. Ágnes